

Zoals ik zelf gekend ben (Zondagmorgen 30 december)

1 Korintiërs 13:12

Nu kijken we nog in een wazige spiegel
maar straks staan we oog in oog.
Nu is mijn kennen nog beperkt,
maar straks zal ik volledig kennen,
zoals ik zelf gekend ben.

God is liefde! Het mooiste van zijn liefde is dat Hij onvoorwaardelijk van ons houdt en dat Hij ons door en door kent. Wij lopen vaak tegen de grenzen van ons kennen aan: ons kennen is beperkt, we weten het niet, we begrijpen het niet. Dan is het troostend om te weten dat God ons wel begrijpt en dat we door Hem gekend zijn. Nu al. En we mogen uitzien naar een toekomst van volkomen kennen.

1 Korintiërs 13 in een vertaling van Huub Oosterhuis:

*Al spreek ik met tongen
van engelen en mensen;
Maar liefde heb ik niet:
Ik ben schallend koper,
Een rinkelende tamboerijn.*

*Al ben ik een profeet,
Ziende het onzienlijke,
In alles ingewijd,
En is mijn geloof zo volkomen
Dat ik bergen verzet,
Maar ik heb geen liefde,
Ik ben niets.*

*En geef ik alles weg,
En laat mij martelen
Als het moet,
Heb ik geen liefde,
Dan dient het tot niets.*

*Liefde is ruimte geven,
Tijd laten, goedheid, geduld.
Liefde is niet kleinzielig,
Jaloers, hebzuchtig.
Liefde laat zich niet gelden,
ijdel, grof, ongenaakbaar.*

*Wie liefheeft
Is niet belust op zichzelf.
Liefde wordt niet verbittert,
Liefde vindt niets onvergeeflijk.
Onrecht maakt haar niet gelukkig,
Waarheid maakt haar gelukkig.*

*Liefde houdt stand tegen alles:
Telkens weer gelooft zij,
Alles verdraagt zij,
Altijd opnieuw vol hoop.
Nooit bezwijkt de liefde.*

*Profetenwoorden wel,
Talen verstommen,
Alle kennis is eindig.
Ach, al wat wij weten is stukwerk –
En onze visioenen: flarden licht.
Maar als het oneindige aanbreekt,
Houdt al het eindige op.*

*Toen ik nog een klein kind was,
Praatte ik zoals kinderen doen,
En ik dacht niet verder
Dan kinderen doen.
Nu ik een man geworden ben,
Heb ik dat achter mij gelaten.*

*Nu nog zien wij spiegelbeelden,
Raadselachtig,
Eenmaal staan wij oog in oog.*

*Nu nog weet ik niet de helft,
Ooit, eenmaal, zal ik alles weten,
Zoals Hij alles weet van mij.*

*Geloof en hoop en liefde
Zullen blijven, alle drie,
Maar de grootste is de liefde.*

Het doolhof van de rouw (Zondagmiddag 30 december)

Romeinen 12:15

Heb verdriet met wie verdriet heeft

Wat is verdriet? Wat is rouw? Wat is troost? Hoe kunnen we elkaar helpen en er voor elkaar zijn in dagen van ziekte en rouw? Als gemeente van Christus worden we opgeroepen om verdriet te hebben met wie verdriet heeft. Hoe doen we dat? Hoe kunnen we er in het doolhof van de rouw troostend zijn voor de ander?

- Leef je in in het proces
- Bouw mee aan muren van gebed
- Geef goede woorden door

Wim ter Horst, *Over troosten en verdriet*
Henri Nouwen, *Bevrijd je verdriet.*
Troost voor tijden van pijn en rouw

**Verhoog mij in aanzien,
omgeef mij met uw troost.**

– Psalm 71:21 –

**Toen ik door zorgen werd
overstelp, was uw troost
de vreugde van mijn ziel.**

– Psalm 94:19 –

Onze dagen tellen en wijs worden (Oudejaarsavond 31 december)

Psalm 90:12,14a

*Leer ons zo onze dagen te tellen
dat wijsheid ons hart vervult.
Vervul ons in de morgen met uw liefde.*

God is liefde! Hij omringt ons dag in dag uit, jaar in jaar uit. We bidden op Oudejaarsavond of Hij ons wil leren om onze dagen zó te tellen dat we wijs worden. Wat is wijsheid? Wijsheid is in liefde gedrenkte kennis. Hoe meer we Gods liefde in Christus leren kennen, des te wijzer zullen we worden. Wat is wijsheid? Christus, de Zoon van Vaders liefde, is Gods wijsheid (1 Korintiërs 1:24)!

De drie preken zijn te vinden op:
www.fonteinkerkaarlem.nl ('preken
30 en 31 december 2007')

**Geprezen zij de God en
Vader van onze Heer Jezus
Christus, de Vader die
zich over ons ontfermt,
de God die ons altijd troost.**

– 2 Korintiërs 1:3 –

Fonteinkerk Haarlem